

[Arbejdsministeren]

bejdsmarkedets parter. Er der forslag til, hvordan man kan lette det, er vi selvfølgelig indstillet på at lytte til dem, men jeg vil dog gerne sige til fru Aase Olesen, at det er en væsentlig enklere og mere fornuftig administration, end den tidligere feriemærkeordning var.

Dertil kommer, hvad der jo også viser sig nu, at nu falder pengene, nu kommer de penge ind, der skal indbetales, og der er ikke mulighed for at snyde og omgå systemet som tidligere. Det er klart, at fru Aase Olesen og jeg ikke har den opfattelse, at det er en forenkling at åbne op for muligheder for omgåelse og svindel i forbindelse med ordningen. Vi er begge to af den opfattelse, at der selvfølgelig skal være tale om, at alle svarer enhver sit og betaler det, de skal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget *Bente Juncker* har meddelt mig, at hun ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov, jfr. folketingets forretningsordens § 42, stk. 3, litra c, fra og med den 8. februar samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

I skrivelse af d.d. meddeler industriministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om liniekonferencer.
(Lovforslag nr. L 93).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Skatte- og afgiftsudvalget (4/2 82):

Udtræder: Ritt Bjerregaard (S)

Ny stedf.: Lone Dybkjær (RV)

Udv. om undersøgelse af P. og T.-væsenet (4/2 82):

Udtræder: Margrete Auken (SF)

Nyt medl.: Ole Henriksen (SF)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om liniekonferencer.

(Lovforslag nr. L 93).

Frihed for skibsfarten til uanset nationalitet at konkurrere om de for hånden værende laster uden indblanding fra myndighedernes side er grundlaget for den danske handelsflådes eksistens. I et land med en absolut set beskeden udenrigshandel er det lykkedes at opbygge en handelsflåde med en tonnage på mere end 5 mill. BRT. Disse skibe kan kun beskæftiges ved sejlads for andre, og mere end 90 pct. af den danske handelsflådes indsejling, som i 1981 skønnes at udgøre ca. 17 mia kr., hidrører da også fra sejlads mellem fremmede havne («cross trade»).

Princippet om den frie skibsfart er fastslået i OECDs liberaliseringskode for usynlige betalinger, men i efterkrigsårene er der på forskellig måde gjort indgreb i denne frihed. Således har en række lande uden for OECD for at beskytte deres egen handelsflåde fastsat regler, der forbeholder en vis del af deres udenrigshandel for nationale skibe. Endvidere er der i adskillige bilaterale aftaler indeholdt regler om en fordeling af trafikken mellem de to lande.

Sådanne indgreb har i første række ramt liniefarten, dvs. regelmæssig sejlads på nærmere bestemte havne, normalt med stykgods, fordi denne fart er lettest at regulere. Liniefarten udgør kun en mindre del af de samlede søværtstransporter, men er specielt for Danmark af meget stor betydning, idet ca. 40 pct. af de samlede danske fragttindtægter hidrører fra sådan fart.